

XIII.

Forslag til Lov,

hvorved

den danske Lovgivning om Bygningsfredning udvides til at gælde for de sønderjydske Landsdele.

(Fremsat i Landstinget den 20. August 1920 af Undervisningsminister *Appel*).

§ 1.

Den danske Lovgivning om Bygningsfredning, jfr. Lov af 12. Marts 1918 om Bygningsfredning, udvides til at gælde for de sønderjydske Landsdele.

§ 2.

Samtidig med nærværende Lovs Ikrafttræden ophører de i „Gesetz gegen die Verunstaltung von Ortschaften und landschaftlich hervorragenden Gegenden“ vom 15. Juli 1907 § 2 indeholdte Bestemmelser om Fredning af Bygninger, Gader og Pladser at have Gyldighed for de sønderjydske Landsdele.

§ 3.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Man maa anse det for velbegrunder, at det, i Lighed med, hvad der finder Sted paa tilsvarende Omraader, udtrykkeligt fastsættes, at den Fredning af Bygninger af historisk eller kunstnerisk Værdi, der er indført ved Lov af 12. Marts 1918, ogsaa kommer til at omfatte de sønderjydske Landsdele.

Da de i den preussiske „Gesetz gegen die Verunstaltung von Ortschaften und landschaftlich hervorragenden Gegenden“

vom 15. Juli 1907“ § 2 indeholdte Bestemmelser om Adgang for kommunale Myndigheder til at foranledige en Fredning af Gader og Pladser saavel som af enkelte Bygninger er uforenelige med den danske Bygningsfredningslov af 12. Marts 1918, har man i nærværende Lovforslag optaget en Bestemmelse om, at den nævnte preussiske Lovbestemmelse ophører at have Gyldighed for de sønderjydske Landsdele.